

Tittel: Utfordrende dansekunst

Ingress: Dansekunst av høy klasse i en visuell innpakning som fritt tar for seg av kunst- og populærkulturens historiske skattekiste.

Elisabeth Leinslie

Elements of Time

Carte Blanche

Koreografi: Ina Christel Johannessen

Dansere: Camilla Spidsøe, Edhem Jesenkovic, Daniel Proietto, Yaniv Cohen, Vebjørn Sundby, Therese Skauge, Shlomi Ruimi, Pia Elton Hammer, Máté Mészáros, Henriette Slorer, Hege Holte Østby, Guro Nagelhus Schia

Urpremiere Bærum Kulturhus

Elements of Time tar oss med inn i minnenes verden. Minner om hverdagslige så vel som eksistensielle hendelser. Dette minneuniverset er tidløst – i den forstand at det brukes referanser fra store deler av historiens skattkammer. Elementer fra både drakt- og kunsthistorie, naturvitenskap og populærkultur blandes på en stilsikker og henrivende måte.

Mikrosamfunn

Scenograf og kostymedesigner Kathrine Tolo har gjort en formidabel jobb. Hun har skapt et trehvitt rom fylt med skuffer og skap. Her finnes objekter som vekker minner: gamle bøker, fotos, hodeskaller, TV'er, utstoppede dyr, gamle kassetspillere, tomflasker. Scenografien og objektene spiller en sentral rolle i forestillingen. Det lukkede rommet skaper en tidløs drømmesfære – kun åpnet mot publikum. At danserne tar oss med inn i sitt univers ved å se på oss, snakke med oss, sitte med oss og by på et glass vin, forsterker den lukkede atmosfæren. Alt som skjer utenfor denne er som glemt og irrelevant.

Mikrosamfunnet som utfolder seg i rommet minner om et vanlig samfunn, men det innehar en mystisk og dragende dimensjon. Det er spillet mellom dagligdagse bevegelser og handlinger, og bevegelser du ikke trodde var mulig som hovedsakelig skaper denne mystikken. Johannessens koreografi er utfordrende for både dansere og publikum. Den balanserer stadig (med hensikt) på grensen til billedmessige klisjeer – men overskrider sjelden.

Mye på hjertet

Koreografien er satt sammen av en mengde fragmenterte øyeblikk og sekvenser. Det skjer mange ting på scenen samtidig, fokuset oppløses og forskyves, og skaper en finurlig

kaosdramaturgi som fungerer i store deler av forestillingen. En sekvens derimot skiller seg ut som noe uheldig i helheten: scenen er akkurat ryddet for tomme vin- og spritflasker, rommet åpnes ved hjelp av menneskelyder fra et offentlig sted (marked/togstasjon) og danserne kommer vekselvis frem på scenekanten. Med ett fremstår forestillingen som skoleaktig, men heldigvis glir sekvensen etter en kort stund over i nok en fantastisk og ekspressiv scene.

Det er tydelig at Johannessen har mye på hjertet. Og vi burde lytte og se, for dette er dansekunst av høy klasse – noe danserne også skal ha honnør for. Ensemble er temmelig jevnt og imponerer både danse- og spillmessig. De drar oss inn i sin sfære, og du kan bli med karakterene inn i deres verden eller drømme deg bort i egne minner – forestillingen fungerer på begge plan.

Anmeldelsen er basert på generalprøven.

Anmeldelsen ble publisert i Dagsavisen 02.03.2007